

der at være nogen forskel på den gennemsnitlige prisudvikling.

Udgifterne forbundet med tilsyn af bevillingshaverne samt planlægning på elområdet skal som i dag betales af henholdsvis de bevillingspligtige virksomheder og elsektorens virksomheder. Tilsynsopgaverne og dermed udgifterne forventes at være større end i dag, jf. bemærkningerne om de økonomiske og administrative konsekvenser for staten.

Under den nuværende lovgivning reguleres elforsyningsvirksomheder efter hvile-i-sig-selv-princippet. Med lovforslaget får produktionsvirksomhederne og handelsvirksomhederne mulighed for fortjeneste. Derudover får også de forsyningspligtige virksomheder mulighed for en reguleret fortjeneste.

Miljømæssige konsekvenser

Den nye elforsyningslov skal bidrage til, at Danmark kan opfylde internationale miljømæssige forpligtelser, samt de målsætninger der er indeholdt i den nationale energihandlingsplan Energi 21. Målsætningerne er især centreret om en reduktion af Danmarks CO₂-udledning. Virkemidlerne er blandt andre reduktion i det brændselsforbrug, der medgår til produktion af el og varme ved at sikre kraftvarmen rimelige vilkår. Desuden fastlægges vilkårene for en omlægning af brændselsforbruget, der skal føre til en reduceret anvendelse af fossile brændsler og forøget anvendelse af vedvarende energikilder. I elreformaftalen forudsættes det, at 20% af elproduktionen inden udgangen af 2003 er baseret på vedvarende energi.

Lovgivningen sikrer således betingelserne for, at udbygningen med miljøvenlige energikilder inden for elforsyningen kan videreføres.

Landplacerede vindmøller. Reformaftalens målsætning om en forøget udbygning med vedvarende energi i forhold til Energi 21 betyder en forøget udbygning med landplacerede vindmøller. En væsentlig del af den fortsatte udbygning på land vil imidlertid skulle ske i forbindelse med en sanering af ældre, ineffektive og uheldigt placerede møller. Der er derfor i forbindelse med elreformen aftalt nogle særligt favorable ordninger, som skal fremme en sanering af gamle møller.

En bæredygtig udbygning med vindmøller forudsætter, at der gennem planlægningen og landzone-sagsbehandlingen tages omfattende hensyn ikke alene til muligheden for at udnytte vindressourcen, men også til nabobeboelse, natur, landskab og kulturhistoriske værdier. Miljø- og energiministeriet udsendte den 5. marts 1999 et revideret udkast til cirkulære om planlægning for og landzonetilladelse til opstilling af

vindmøller i høring. Cirkulæret vil have til formål, at sikre, at amtsråds og kommunalbestyrelses planlægning og landzoneadministration tager de nødvendige hensyn til ovennævnte interesser.

Af det reviderede udkast til cirkulære fremgår det bl.a., at vindmøller fortrinsvis skal opstilles i grupper i et i forhold til landskabet let opfatteligt mønster. Endvidere skal afstanden til eksisterende vindmøller være mindst 3 km.

Havvindmøller. En udbygning med vindmøller på havet vil indebære en meget væsentlig CO₂-besparelse. Den konkrete udformning og placering af parkerne vil blive foretaget på baggrund af undersøgelser af miljø- og naturforhold, herunder fuglelivets påvirkning. Det tilstræbes at påvirkningen af miljø- og naturforhold bliver mindst mulig. De områder, hvori demonstrationsprojekterne forventes opført er på forhånd valgt ud fra hensynet til, at miljø- og naturinteresser ikke bliver berørt væsentligt.

Forhold til EU-retten

VVM-direktivet. Lovforslaget sikrer udtrykkelig hjemmel til at implementere Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet), som findes i EF-Tidende 1985, nr. L 175, side 40 og direktiv nr. 97/11/EF af 3. marts 1997 om ændring af direktiv 85/337/EØF, som findes i EF-tidende 1997, nr. L 73, side 5, for så vidt angår anlæg til udnyttelse af energi fra vandet og vind på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone.

Eltransitdirektivet og direktivet om prisgennemsigtighed. Rådets direktiv 90/547/EØF af 29. oktober 1990 om transit af elektricitet gennem de overordnede net (eltransitdirektivet), som findes i EF-Tidende 1990, nr. L 330, side 30, og Rådets direktiv 90/377/EØF af 29. juni 1990 om en fællesskabsprocedure med hensyn til gennemsigtigheden af prisen på gas og elektricitet til den endelige forbruger i industrien (prisgennemsigtighedsdirektivet), som findes i EF-Tidende 1990, nr. L 185, side 16, udgør den første etape i virkeliggørelsen af det indre marked for elektricitet.

Eltransitdirektivet indeholder en forpligtelse til at tillade transit af elektricitet igennem de overordnede net. Bestemmelserne for transit skal forhandles og fastsættes ved aftaler mellem de selskaber, som er ansvarlige for de pågældende net. Anmodninger om transit samt indgåelse af aftaler skal indberettes til Europa-Kommissionen og de berørte nationale myndigheder. Omfattet af reglerne er anmodninger svarende til kontrakter om salg af elektricitet af mindst et års varighed.